

UCHWAŁA Nr 35 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1981 r.

w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

Na podstawie art. 130 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 25, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91), w związku z wprowadzeniem dodatkowych dni wolnych od pracy Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Pracownicy objęci skróconym czasem pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia korzystają z dodatkowych dni wolnych od pracy na zasadach i w trybie określonych w przepisach w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy w 1981 r., ze zmianami określonymi w uchwale.

§ 2. 1. Dla pracowników, którzy w dniu 31 grudnia 1980 r. korzystali ze skróconego czasu pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia i którzy na podstawie wyników badań środowiskowych przeprowadzonych przez właściwe organy nadal pracują w tych warunkach — wprowadza się następujący wymiar czasu pracy:

- 1) dla zatrudnionych w wymiarze 40 i 41 godzin tygodniowo:
  - 40 i 41 godzin w 6-dniowym tygodniu pracy i
  - 35 godzin w 5-dniowym tygodniu pracy,
  - z tym że dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 7 godzin,
- 2) dla zatrudnionych w wymiarze 36 godzin tygodniowo:
  - 36 godzin w 6-dniowym tygodniu pracy i
  - 30 godzin w 5-dniowym tygodniu pracy,
  - z tym że dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 6 godzin.

2. Dla pracowników zatrudnionych w wymiarze 40 lub 41 godzin tygodniowo właściwy minister po porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może ustalić odmienny wymiar czasu pracy z zachowaniem w

ciągu roku średniego wymiaru tygodniowego wynikającego z ust. 1 pkt 1. Tygodniowy wymiar czasu pracy nie może być krótszy niż 35 i dłuższy niż 41 godzin; dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 7,5 godziny.

§ 3. 1. Pracownik, który na polecenie zakładu pracy pracował w dniu wyznaczonym jako dodatkowy dzień wolny od pracy, powinien w zamian otrzymać dzień wolny w tym samym lub następnym tygodniu.

2. Niedopuszczalne jest przedłużenie czasu pracy pracownikom w okresie stosowania skróconego czasu pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia ponad czas określony w § 2.

§ 4. Zasady zwiększania stawek wynagrodzenia zasadniczego w związku z wprowadzeniem dodatkowych dni wolnych od pracy dla pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia ustalają przepisy, o których mowa w § 1.

§ 5. Właściwi ministrowie sporządzą wykazy zakładów pracy z określeniem rodzajów prac objętych skróconym czasem pracy w wymiarze określonym w § 2.

§ 6. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz właściwym statutowo organem związku zawodowego przywróci normalny czas pracy dla pracowników wymienionych w § 2 w razie zastosowania urządzeń ochronnych lub wprowadzenia takich zmian w warunkach produkcji, które usuną szkodliwe dla zdrowia lub szczególnie uciążliwe warunki pracy.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 marca 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii *W. Jaruzelski*